Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1924-1925 maj - 27

Olander, Valborg,

HS L 1:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Stockholm den 7 Sept. 1924.

Min älskade!

Nu är det en hel vecka, sedan jag talade med dig, och därför sätter jag mig på denna söndags förmiddag att skriva. I förhoppning att du har tid att läsa, när det inte är så bråttom med boken. Skall den verkligen bli så lång, att du har arbete med den ända till nästa höst? Är det opraktiskt att ge ut den på våren, så att du finge nästa sommar fri?

Och hur är det med din höft? Har du blivit bättre, och har du vilat den? Har du det lugnt och bra för övrigt? Skriver du eller bara tänker? Jag väntar så på en packe brev.

Jag gissar Gerda har mycken omtanke nu för båda barnbarnen. Skönt, att hon har Helena till hjälp. Och vilken välgörning för dem att ha till sitt förfogande den storartade bostaden, där alla få plats och Janne ändå bor i ostört lugn i sitt fina och isolerade sovrum! — — — —

Nu kom posten, och jag fick svar på en del frågor.

Tack, älskade, för att du låter mig leva med i allt, vad som händer! Men en sådan händelserik vecko-krönika det delvis var! Du kan ju inte njuta av dessa besök och uppenbarelser från den stora yttre världen, när du inom dig bär på en längtan att få knyta vid den avklippta tråden.

Gott i alla fall, att din hälsa är bättre och att frk. Lundgren har repat sig. Nu skickar jag av denna epistel i dag och med nästa post dina svarsbrev, ifall jag tycker det är nödvändigt trötta dig med dessa.

Det hade varit min mening att iakttaga det strängaste inkognito här tills vidare, då jag hade reserverat September månad för dig. Men när nu ditt återbud kom, måste jag skaffa mig något avlopp för min verksamhetslust. Bland annat gick jag till Ambrosiani för att renhårig kunna börja ett nytt liv. "Åååå, doktor Lagerlöf", hon var kry och nyss återkommen från sommarvistan.

Så skrev jag till Lund efter förslag på något nytt excerperingsarbete, skaffade från en tapisseriaffär ett nypåritat arbete, ringde till Liberala parti-byrån och erbjöd mina tjänster med skrivning nu under valtiden och företog en expedition till Nobelbiblioteket.

Gick med flit runt Börsen, den minnesrika, för att se också på "vår" ingång och vandrade sedan uppför den branta trappan. Stannade en stund i djupa tankar framför en dörr, där det stod: "Sv. Ak.:s Sekreterare", och gick sedan in i biblioteket. Trots din rekommendation måste jag skaffa borgen för att få låna, men blev mycket vänligt mottagen av Grönblad, som frågade intresserat efter dig och berättade, att han just skulle skicka dina böcker. Kan du föreslå någon bok, som jag borde låna?

Nu tog jag till en början Thomas Manns "Königl. Hoheit" jämte två tyska uppsatser om densamma. Den ena lärda tyska herrn ansåg denna "Hoheits" isolerade ställning vara ämnad som symbol av diktarsnillets lott att stå ensamt här i världen, men den andra professorn höll före, att Manns specialitet just är skarp observation och realism i ~~sina~~ skildringar av verkligheten. Och nog tror jag, att den senare har rätt.

Och Acke, som fick en så lätt död! Nu har du förstås måst skriva till fruen också. Acke var så snäll mot mig i våras, gick omkring och visade sina reliefer i Stadshuset för mig.

Jag vet inte om du är intresserad av valrörelsen. Jag hörde Löfgren och Bratt och konstaterade om igen att Löfgren i all sin flegma är kvick och oförskräckt! Bratt, som jag hörde för första gången, har en svada som få, men i mitt tycke rörde han sig med för många abstrakta talesätt. Mer än en av dessa kandidater från vårt lilla minoritetsparti kan inte bli vald, men som det väntas, att Löfgren när som helst kan bli utsedd till något diplomatiskt värv i utlandet, är det inte otänkbart, att Bratt sedan rycker in. Bratt har köpt en lantegendom i Sörmland, där han driver jordbruk och byggnadsverksamhet (efter egna ritningar) och flyttar nu in i en magnifik boställsvåning på Reymersholm såsom chef för Vin- och Spritcentralen. Han har lämnat Stockholmssystemet.

Du har väl läst om David Bergströms fula manöver att låta låna sig, till att peta sin forna kollega i Staaffs ministär, baron Adelswärd, i dennes eget län. Han anses vara en Streber, har aldrig varit förbudsman, men säg nu, att han inte kunde bli vald i Stockholms län, där han är bosatt, till Andra Kammaren. Men till Första Kammaren får ju väljas från hela landet.

Å andra sidan förklarade t. ex. Märta Améen, när hon var här, att Adelswärd är en humbug. Hon anser, att det inte kan vara något allvar med en man som jämt går klädd i ett brett guldarmband!! Men han är ju inte höger som hon, förstås.

Inom den politiska kvinnovärlden råder splittring. Den Thamska falangen härskar inom både "Tidevarvet" och "Frisinnade Kvinnor", men jag ämnar hålla fast vid de gamla veteranerna fruar Broomé, Petrini och Wicksell, som alla tre ta avstånd från densamma. Fröken T. har ju avsagt sig riksdagskandidaturen, därför att hon inga utsikter hade, och nu ser jag, att hon blivit utestängd ur landstinget, vilket väl var hårt för en sådan jorddrott(-ning).

Nu har du väl fått nog av politiska nyheter?

Måtte du nu gå emot en lugnare arbetsvecka det önskar jag innerligt min älskade. Tänk ibland på mellanstunder på din

Och tack för brevet!

Jag tror du finge mera arbetsro här i våningen, om vi bevarade ditt inkognito.